

Asianumero 86/00.01.00.00.00/2025

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30
0023 VALTIONEUVOSTO

kirjaamo.mmm@gov.fi

Viite: Lausuntopyyntöne 19.2.2025, VN/36093/2024

SUOMEN RIISTAKESKUKSEN LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI LAIKSI METSÄSTYSLAIN 41 §:N MUUTTAMISESTA

Suomen riistakeskus kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto hallituksen esityksen luonnoksesta. Hallitusohjelman mukaan suurpetopolitiikkaa on hoidettava tavalla, joka huomioi myös sosiaalisen kestävyyden. Hallitusohjelmassa todetaan, että suurpetojen kannanhoidollinen metsästys turvataan lainsäädännöllä ja että jo aloitettua työtä kannanhoidollisen sudenmetsästyksen mahdollistamiseksi jatketaan eduskunnan päätöksen mukaisesti.

Maa- ja metsätalousministeriö asetti 12.3.2024 asiantuntijatyöryhmän suden ja muiden suurpetojen poikkeuslupakäytäntöjen kehittämiseksi. Suurpetotyöryhmän 28.11.2024 julkaistu raportti keskittyi erityisesti karhun, suden ja ilveksen kannanhoidollisen metsästyksen kehittämiseen. Työryhmä totesi raportissaan, että suurpetojen niin sanottu kannanhoidollinen metsästys eli luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukainen poikkeus suojelusta on estynyt erityisesti siitä syystä, että oikeuskäytännön edellyttämää päämäärää poikkeamiselle ei ole hyväksytty tuomioistuimissa.

Työryhmän keskeisenä ehdotuksena oli metsästyslain (615/1993) 41 §:n 5 momentin asetuksenantovaltuuden muutoksella mahdollistaa maa- ja metsätalousministeriölle suurpetojen kannanhoitoon liittyvän päämäärän asettaminen ministeriön asetuksessa lajikohtaisesti ja kannanhoitoalueittain. Samalla alueellista tarkastelua vahvistettaisiin täsmentämällä maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa karhukannan, susikannan ja ilveskannan hoitosuunnitelmiin nykyistä tarkemmin kannanhoitoalueet. Maa- ja metsätalousministeriö asettaisi asetuksella edelleen suurimmat sallitut saalismäärät kullekin lajille, mutta aiemmasta poiketen nämä suurimmat sallitut saalismäärät asetettaisiin kannanhoitoalueittain. Lisäksi työryhmä ehdotti, että metsästyslaissa säädettäisiin suurpetojen poikkeuslupien myöntämistä koskeva tavoite vastaamaan Bernin sopimuksen 2 artiklaa ja luontodirektiivin 2.3 artiklaa.

Suomen riistakeskus pitää hallitusohjelman tavoitteita kannanhoidollisen metsästyksen turvaamisesta ja mahdollistamisesta erittäin tarpeellisina ja kannatettavina. Maa- ja metsätalousministeriön asettaman asiantuntijaryhmän esitykset perustuvat laajaan taustatyöhön ja perusteelliseen harkintaan ja niiden ripeä toteuttaminen on tarpeen, jotta suurpetojen kannanhoidollinen metsästys olisi mahdollista. Suomen riistakeskus kiittää maa-

ja metsätalousministeriötä siitä, että se on valmistelut nopeassa aikataulussa perusteellisen luonnoksen hallituksen esitykseksi metsästyslain 41 §:n muuttamisesta.

Suomen riistakeskus katsoo, että kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistaminen mahdollisimman pian on erittäin tärkeää, koska pelkillä vahinko- ja turvallisuusperusteisilla poikkeusluvilla ja poliisin määräyksillä ei voida riittävästi vähentää kasvavien suurpetokantojen aiheuttamia ongelmia. Kannanhoidollinen metsästys on välttämätöntä, jotta voidaan ylläpitää suurpetojen ihmisarkuutta ja vähentää suurpetojen liikkumista ihmisasutuksen läheisyydessä.

Suomen riistakeskus pitää tärkeänä, että metsästyslain 41 §:n muutoksella vahvistettaisiin suurpetojen kannanhoitosuunnitelmien merkitystä suurpetojen kannanhoidossa ja poikkeuslupaharkinnassa.

Suurpetojen kannanhoidollista metsästystä tarvitaan, jotta riistakantojen monilajinen kannanhoito on mahdollista. Monilajisessa kannanhoidossa huomioidaan eri petolajien ja niiden saalisajien välinen vuorovaikutus. Niiden kantoja hoidetaan kanta-arvioihin ja tieteelliseen tietoon perustuen niin, että lajien suojelun tarpeet tulevat täytetyiksi ja saman aikaisesti lajien taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia voidaan hallita suunnitelmallisella kantojen hoidolla alueellisesti ja paikallisesti.

Tällä hetkellä käsillä olevassa tilanteessa, jossa suurpetokantojen kokoon ei ole voitu kannanhoidollisella metsästyksellä vaikuttaa, on kasvavien suurpetokantojen ravintoresurssien turvaamisen merkitys korostunut. Esimerkiksi hirvikannan koko tulisi olla kestävässä suhteessa hirveä saalistavien suurpetojen kantoihin nähden. Itäisessä Suomessa ollaan jo paikon tilanteessa, jossa karhun ja susi saalistavat lähes koko hirvikannan tuoton. Järjestäytyneen metsästysseuratoiminnan jatkuvuus rakentuu vahvasti hirven metsästyksen ympärille. Jos hirven metsästys ei ole mahdollista, on myös järjestäytyneen metsästysseuratoiminnan jatkuvuus uhattuna. Metsästysseurat huolehtivat suunnitelmallisen hirvieläinkantojen hoidon toteuttamisen lisäksi jäsenistönsä kautta erilaisten riistakantojen seurantojen toteuttamisesta ja ovat mukana yhteiskunnan kannalta erittäin tärkeässä suurriistavirka-aputoiminnassa. Suurpeto- ja hirvieläinkantojen hoitoa ei voida pitää onnistuneena, jos hirvieläinkantoja ei voi metsästyksellisesti hyödyntää.

Suomen riistakeskus pitää tärkeänä, että suurpetojen metsästyksen päämääristä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksen tasolla. Päämäärien asettaminen asetuksessa selkeyttää osaltaan myös poikkeuslupan hakijoiden työtä poikkeuslupan hakemisessa. Jos poikkeuslupa-alueet ovat jatkossa aiempaa selvästi suurempia, on Suomen riistakeskuksella paremmat edellytykset arvioida poikkeuslupan myöntämisen edellytyksiä suhteessa asetuksessa määriteltyihin päämääriin. Myös suurpetojen kannanhoitoalueiden asettaminen maa- ja metsätalousministeriön asetuksen tasolla on perusteltua. Alueiden määrittäminen asetuksella vahvistaa kannanhoitoalueiden roolia, mutta samalla mahdollistaa kannanhoitoalueiden joustavan päivittämisen silloin, kun se on riistatietoon perustuen tarpeellista. Aiempaa pienemmät kannanhoitoalueet tehostavat alueellisten ja paikallisten erityispiirteiden huomioimista suurpetokantojen hoidossa.

Hallituksen esityksen luonnoksessa esitetään, että metsästyslain 41 §:n 5 momentissa säädettäisiin, että maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voitaisiin säätää suotuisan suojelutason vähimmäismäärästä. Suomen riistakeskus katsoo, että jos tilanne olisi sellainen, että suotuisan suojelutason vähimmäismäärästä katsotaan tarpeelliseksi säätää, on

perusteltua, että siitä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Jos suotuisan suojelutason vähimmäismäärästä säädettäisiin lailla, olisi suotuisan suojelutason vähimmäismäärien asettaminen ja muuttaminen huomattavan paljon vaikeampaa, kuin ministeriön asetuksen päivittäminen. Suotuisan suojelutason vähimmäismäärien asettamisen on perustuttava lajikohtaiseen tieteelliseen analyysiin. Tällä hetkellä tällainen analyysi on Suomessa olemassa vain sudelle.

Suomen riistakeskus kiinnittää erityistä huomiota luontodirektiivin 2 artiklaan ja hallituksen esityksen luonnoksessa ehdotettuun metsästyslain 41 §:n muutokseen.

Luontodirektiivin 2 artiklassa säädetään:

”Tämän direktiivin tavoitteena on edistää luonnon monimuotoisuuden säilymistä suojelemalla luontotyyppisiä ja luonnonvaraista elämistöä ja kasvistoa jäsenvaltioiden sillä Euroopassa olevalla alueella, jossa perustamissopimusta sovelletaan.

Tämän direktiivin mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä pyritään varmistamaan yhteisön tärkeänä pitämien luontotyyppien ja luonnonvaraisten eläin ja kasvilajien suotuisan suojelun tason säilyttäminen tai sen ennalleen saattaminen.

Tämän direktiivin mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.”

Hallituksen esityksen luonnoksen 41 §:ssä todetaan seuraavaa:

”Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a–41 c §:ssä säädettyihin edellytyksiin. Lupaharkinnassa on otettava huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet. Lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon myös riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat.”

Suomen riistakeskus kiinnittää huomiota siihen, että 41 §:n 1 momenttiin lisättäväksi tarkoitettu ”Lupaharkinnassa on otettava huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.” poikkeaa olennaisella tavalla luontodirektiivin 2 artiklassa säädetystä, ja on tarkoitukseltaan päätösharkintaa sitova ja myös noin muotoiltuna kaikkia metsästyslain 41 §:n mukaisia poikkeuslupia (ei vain suurpedot) koskettava säännös. Suomen riistakeskus huomauttaa, että luontodirektiivin tulkintaohjeessa ei ole juurikaan avattu 2 artiklassa säädettyä, joten päätösharkintaa sitovana laaja-alaisena kokonaisuutena se olisi erittäin altis tulkinnallisuuksille ja sitä kautta valituksille, jotka voisivat edellyttää jopa EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisua. Ehdotetun säännöksen perusteluissakaan ei ole avattu, mitä taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet pitäisivät sisällään ja, miten niitä olisi päätöksenteossa sitovasti otettava huomioon.

Suomen riistakeskus toteaa, että joka tapauksessa suojelusta poikkeamisen perusteista säädetään tyhjentävästi luontodirektiivin 16 artiklassa ja ao. säännöksessä edellytetään kuitenkin, että poikkeuksesta huolimatta lajin suotuisa suojelun taso säilyy tai että poikkeuksella ei ainakaan entisestään huononnetta epäsuotuisaa suojelun tasoa eikä estetä suotuisan suojelun tason ennalleen saattamista. Ehdotettu lisäys metsästyslain 41 §:ään olisi huomattava tiukennus kansallisella tasolla suhteessa siihen, mitä luontodirektiivissä edellytetään. On myös huomattava, että luontodirektiivin 2 artiklaa ei ole tarkoitettu omaksi

poikkeusperusteeseen, sillä varsinaisista poikkeusperusteista säädetään yksiselitteisesti 16 artiklassa.

Suomen riistakeskus ehdottaa edellä olevan perusteella, että säännöstä muotoiltaisiin esimerkiksi seuraavasti:

”Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a–41 c §:ssä säädetyn edellytyksin. Lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat. Poikkeamisen nojalla toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.”

tai

”Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a–41 c §:ssä säädetyn edellytyksin. Lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet. Lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon myös riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat.”

Suomen riistakeskus katsoo, että tekemillään muutosehdotuksilla ehdotettu säännös (MetsL 41 §:n 1 momentti) vastaisi paremmin luontodirektiivin 2 artiklassa säädettyä.

Suomen riistakeskus on antanut alueellisille riistaneuvostoille mahdollisuuden antaa palautetta hallituksen esityksen luonnoksesta. Alueelliset riistaneuvostot pitivät palautteissaan erittäin tärkeänä, että kannanhoidollista metsästystä pystyttäisiin toteuttamaan ja kannattivat esitystä metsästyslain 41 §:n muuttamiseksi. Alueellisten riistaneuvostojen palautteet on koottu Suomen riistakeskuksen lausunnon liitteeksi.

Valtakunnallinen riistaneuvosto käsitteli luonnosta hallituksen esitykseksi kokouksessaan 5.3.2025. Valtakunnallinen riistaneuvosto teki seuraavan kannanoton:

Riistaneuvosto toteaa, että käsittelyssä olevan metsästyslain muutosesityksen tavoitteena on mahdollistaa karhu-, susi- ja ilveskantaan kohdistuva ns. kannanhoidollinen metsästys. Riistaneuvosto on käsitellyt kokouksissaan suurpetojen ns. kannanhoidollista metsästystä useaan otteeseen vuosien varrella, ja toteaa yleisellä tasolla, että kannanhoidollinen metsästys on yksi keskeinen työkalu suurpetoihin väistämättä liittyvien sosioekonomisten haasteiden hallinnassa.

Metsästyslakiin nyt esitetyt muutokset perustuvat maa- ja metsätalousministeriön asettaman asiantuntijatyöryhmän vuonna 2024 tekemän työn tuloksiin. Työryhmä on todennut, että keskeinen tarve suurpetojen ns. kannanhoidollisten poikkeuslupakäytäntöjen kehittämisessä on päämäärän kuvaaminen sekä alueellisuuden huomioiminen. Riistaneuvosto tukee metsästyslain muutosta hyväksyttävän päämäärän määrittämiseksi säädöksin ja kannanhoidollisen metsästyksen toteuttamista alueellisesti huomioiden lajisuojelun lisäksi myös taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset seikat kannanhoidollisia lupia käsiteltäessä.

Luonnonsuojeluliiton edustaja valtakunnallisessa riistaneuvostossa jätti kannanottoon eriävän mielipiteen.

Muilta osin Suomen riistakeskuksella ei ole huomautettavaa asetusluonnokseen tai sen muistioon.

Lausunnon keskeinen sisältö

Suomen riistakeskus pitää hallitusohjelman tavoitteita kannanhoidollisen metsästyksen osalta tarpeellisina ja kannatettavina. Poikkeuslupatyöryhmän esityksien ripeä toteuttaminen on tarpeen.

Suomen riistakeskus kannattaa esitettyä suurpetojen kannanhoitosuunnitelmien merkityksen lisäämistä suurpetojen kannanhoidossa ja poikkeuslupaharkinnassa. Suurpetojen kannanhoidollista metsästystä tarvitaan, jotta riistakantojen monilajinen kannanhoito on mahdollista. Suomen riistakeskus pitää tärkeänä, että suurpetojen metsästyksen päämääristä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksen tasolla. Suurpetojen kannanhoitoalueiden asettaminen maa- ja metsätalousministeriön asetuksen tasolla on perusteltua ja vahvistaa kannanhoitoalueiden roolia.

Suomen riistakeskus katsoo, että suotuisan suojelutason vähimmäismäärästä on tarvittaessa tarkoituksenmukaista säätää nimenomaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Suotuisan suojelutason vähimmäismäärien asettamisen on perustuttava lajikohtaiseen tieteelliseen analyysiin, jollainen on tällä hetkellä Suomessa olemassa vain sudelle.

Suomen riistakeskus katsoo, että ehdotettu lisäys metsästyslain 41 §:ään, ”Lupaharkinnassa on otettava huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.”, olisi huomattava tiukennus kansallisella tasolla suhteessa siihen, mitä luontodirektiivissä edellytetään. Suomen riistakeskus esittää muutosta metsästyslain 41 §:n 1 momentin esitettyyn muotoiluun esimerkiksi seuraavasti:

”Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a–41 c §:ssä säädetyin edellytyksin. Lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat. Poikkeamisen nojalla toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.”

tai

”Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a–41 c §:ssä säädetyin edellytyksin. Lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet. Lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon myös riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat.”

Alueellisten riistaneuvostojen palautteissa kannatettiin laajasti luonnosta hallituksen esitykseksi metsästyslain 41 §:n muuttamiseksi. Myös valtakunnallinen riistaneuvosto pitää esitystä tarpeellisena ja kannatettavana.

Suomen riistakeskus katsoo, että kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistaminen on erittäin tärkeää. Vahinko- ja turvallisuusperusteisilla poikkeusluvilla ja poliisin määräyksillä ei voida riittävästi vähentää kasvavien suurpetokantojen aiheuttamia ongelmia, ylläpitää suurpetojen ihmisarkuutta, eikä vähentää suurpetojen liikkumista ihmisasutuksen läheisyydessä.

SUOMEN RIISTAKESKUS

Jari Varjo
johtaja

Jarkko Nurmi
riistatalouspäällikkö

Lausunnon on valmistellut riistapäällikkö Visa Eronen

Alueellisilta riistaneuvostoilta saadut palautteet ovat Suomen riistakeskuksen lausunnon liitteenä.

LIITE

Alueellisten riistaneuvostojen palautteet

Etelä-Häme

Etelä-Hämeen alueellinen riistaneuvosto kannattaa hallituksen esitystä esitetystä muodossa.

Alueellinen riistaneuvosto katsoo, että päämäärän määrittely MMM:n asetuksella on merkityksellistä sekä lupahaun, että poikkeuslupaharkinnan näkökulmasta.

Alueellisuuden huomiointi katsotaan myös tärkeäksi. Alueellinen riistaneuvosto katsoo keskeiseksi sen, että alueelliset säädökset pystyttäisiin tekemään sillä maantieteellisellä tasolla, että niillä pystyttäisiin vastaamaan oikeuskäytännön asettamiin perusteluvaatimuksiin suurpetojen rauhoituksesta poikkeamisessa.

Etelä-Savo

Etelä-Savon alueellinen riistaneuvosto on käsitellyt Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsästyslain 41 §:n muuttamisesta (Suurpetojen kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistaminen - metsästyslain muutosesitys) asiana kokouksessaan 6.3.2025.

Päätöksenä todettiin valtakunnallisen riistaneuvoston lausunto toimivaksi ja kannatettavaksi. Alueellisena näkökulmana Etelä-Savon alueellinen riistaneuvosto toteaa kannanhoidollisen metsästyksen palauttamisella olevan Etelä-Savon alueella erityinen tarve, koska karhukanta on suuri ja hallitsemattoman kannankasvun seuraukset näkyvät ensimmäisten alueiden joukossa.

Kainuu

Esitetty metsästyslain muutos on ehdottoman välttämätön ja kannatettava suurpetojen aiheuttamien ongelmien estämiseksi. Edelleen muutos voi olla positiivinen signaali ja on omiaan edesauttamaan kattavamman kanta-arvion laatimisessa mm. reaaliajassa ilmoitettujen havaintojen muodossa, sekä voi osaltaan aktivoida henkilöitä suurpetojen näytteiden keräämiseen. Metsästyslain muutos toteutuessaan mahdollistaisi kannanhoidollisen metsästyksen keinoin ehkäistä vahinkoja ja ongelmia, jotka väistämättä kasvavat suurpetojen kantojen vahvistumisen myötä.

Keski-Suomi

Keski-Suomen alueellinen riistaneuvosto pitää lausunnolla olevaa metsästyslain muutosta hyvin perusteltuna ja erittäin tarpeellisena.

Lausunnolla olevan lakimuutoksen tavoitteena on luoda edellytyksiä niin sanotun suurpetojen kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistamiseksi säätämällä maa- ja metsätalousministeriölle toimivalta vahvistaa asetuksella päämäärä suurpetojen suojelusta poikkeamiselle alueellisen tarkastelun perusteella. Runsaina esiintyvien suurpetolajien

kantojen hallinta on käytännössä mahdollista vain suunnitelmallisella metsästyksellä ja se on voitava käynnistää mahdollisimman pian.

Vahvistuvat suurpetokannat aiheuttavat väijäämättä kasvavia haasteita niiden vaikutusalueilla eläville ihmisille ja heidän toiminnalleen. Suurpetopolitiikassa on jatkossa pystyttävä ottamaan nykyistä paremmin huomioon suurpetokantojen sosiaaliset vaikutukset ja yhteiskunnan sietokyky erityisesti niiden ihmisten näkökulmasta, joiden jokapäiväiseen elämään suurpedoilla on vaikututusta. Suurpetojen kannat tulee voida pitää sellaisella tasolla, että suurpetojen aiheuttamat ongelmat ihmisille, elinkeinoille, riistataloudelle ja vapaa-ajan harrastuksille pysyvät kohtuullisella tasolla.

Suomessa on etenkin karhun ja ilveksen kantojen hoito perustunut menestyksekkäästi suunnitelmalliseen kannanhoidolliseen metsästykseseen. Lausunnolla olevalla lakimuutoksella voidaan luoda kannanhoidollisen metsästyksen jatkumiselle pitävä oikeudellinen pohja.

Suurpetokantojen hoito perustuu joka tapauksessa tieteellisesti vahvaan ja yleisesti hyväksytyyn lajikohtaiseen tietoon kantojen tilasta. Suurpetojen kanta-arviot pohjautuvat petoyhdyshenkilöverkoston Luonnonvarakeskukselle keräämään havaintoaineistoon. Havaintoverkoston toiminnassa on ollut nähtävissä ainakin paikallista hiipumista, joka on jo vaikeuttanut Luonnonvarakeskuksen kanta-arvioiden laadintaa. Petoyhdyshenkilöverkoston kattavan toiminnan turvaamiseen on panostettava ja huolehdittava Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimuksen riittävästä resurssoinnista.

Lappi

Lapin alueellisella riistaneuvostolla ei ole huomauttamista lakiesitykseen.

Oulu

Oulun alueellinen riistaneuvosto katsoo, että suurpetojen kannanhoidollisen metsästyksen tulisi olla käytettävissä oleva työkalu kasvavien suurpetokantojen hallitsemiseksi tulevaisuudessa. Oulun alueellinen riistaneuvosto kannattaa esitystä.

Pohjois-Häme

Pohjois-Hämeen alueellinen riistaneuvosto pitää lausunnolla olevaa metsästyslain muutosta erittäin tarpeellisena. Lähitulevaisuudessa on tärkeää päästä tilanteeseen, jossa suurpetokantojen säätely metsästyksellä on tosiasiallisesti mahdollista. Lausunnolla olevan lakimuutoksen tavoitteena on luoda edellytyksiä niin sanotulle kannanhoidolliselle metsästykselle säätämällä toimivalta maa- ja metsätalousministeriölle vahvistaa asetuksella päämäärä suurpetojen suojelusta poikkeamiselle alueellisen tarkastelun perusteella. Lakimuutoksella ja tulevilla säädösvalmistelulla on tärkeää varmistaa sellainen oikeudellinen pohja, että kannanhoidollinen metsästys toteutuu ja sille on osoitettavissa konkreettiset perusteet.

Kasvat suurpetokannat aiheuttavat kasvavia haasteita niiden vaikutusalueilla eläville ihmisille ja toiminnoille. Esimerkiksi suurpetojen kohtaamiset asutuksen läheisyydessä ja

pihapiireissä sekä tuotanto- ja kotieläimiin kohdistuva vahingonuhka ja sen aiheuttama lisätyö ja stressi ovat monin paikoin lisääntyneet. Alueellinen riistaneuvosto katsoo, että hallitusohjelman mukaisesti suurpetopolitiikassa jatkossa pystyttävä ottamaan huomioon myös paikallisten ihmisten sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset, koska suurpedot aiheuttavat ihmisille pelkotiiloja ja yhteiskunnalle merkittäviä lisäkustannuksia mm. kuntien koulukyytien järjestämiselvöllisyytenä. Olennaista on ottaa nykyistä paremmin huomioon suurpetokantojen sosiaaliset vaikutukset ja yhteiskunnan sietokyky erityisesti niiden ihmisten näkökulmasta, joiden jokapäiväiseen elämään suurpedoilla on vaikutusta. Suurpetojen kannanhoidon tulee olla sellaista, että se mahdollistaa suurpetokantojen tiheyden säätelyn sellaiselle tasolle, että vaikutukset ihmistoiminnoille, tuotantoeläimille, riistataloudelle ja asumisturvallisuudelle pysyvät alueelliset vaatimukset huomioiden hyväksyttävällä tasolla.

Alueellinen riistaneuvosto katsoo, että suurpetojen kannanhoidollinen metsästys mahdollistamalla on tärkeää huolehtia edellä mainittujen seikkojen lisäksi myös siitä, että varmistetaan tulevaisuudessakin edellytykset kyvykkäälle SRVA-toiminnalle, riistaelinkeinolle, monilajiselle metsästykselle, metsästyskoiraharrastukselle sekä metsästyskoirien ja muiden kotimaisten koirien jalostustoiminnan jatkumiselle. Lisäksi tärkeätä on saada jatkumaan perinteikäs vapaaehtoistyö suurpetojen kannanarvioinnissa, josta esimerkkinä on mm. laajamittaiset näytekerykset ja petoyhdysheikköiden havaintokirjaukset. Alueellinen riistaneuvosto nostaa käsillä olevaan suurpetokantojen säätelykokonaisuuteen liittyen lisäksi esille myös suurpetoja koskevan kannanarvioinnin tärkeyden. Alueellinen riistaneuvosto katsoo, että lajikohtaisten kannanarvointien menetelmällisen kehittämisen lisäksi on tärkeää, että Luonnonvarakeskuksella on resursseja suorittaa uutta tieteellistä, nimenomaan Suomen nykyisiin olosuhteisiin soveltuvaa, kannanarvointiin ja suurpetojen monilajisiin vaikutuksiin liittyvää taustatutkimusta. Tätä tietoa tarvitaan nykyistä

luotettavimpien kanta-arvioiden tekemiseksi ja tulevien kannanhoitoalueittaisten päätösprosessin tueksi.

Rannikko-Pohjanmaa

Rannikko-Pohjanmaan alueellinen riistaneuvosto kannattaa esitystä.

Satakunta

Satakunnan alueellinen riistaneuvosto toteaa, että suurpetokannat ovat kasvaneet lounaisessa Suomessa voimakkaasti viime vuosien aikana, ja aiheuttavat alueella huomattavaa sosioekonomista konfliktia, tällä hetkellä etenkin suden osalta. Riistaneuvosto katsoo, että suurpetojen kannanhoidollisen metsästys olisi yksi hyvin keskeinen toimenpide mm. näiden konfliktien hallitsemiseksi nyt ja jatkossa. Lausunnolla oleva lakimuutosesitys vastaa hyvin niihin kehittämistarpeisiin, jotka asiantuntijatyöryhmän toimesta tunnistettiin suurpetojen kannanhoidollisten poikkeuslupien osalta. Satakunnan alueellinen riistaneuvosto kannattaa esitystä.

Uusimaa

Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto kiittää mahdollisuudesta ottaa antaa palautetta luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi metsästyslain 41 §:n muuttamisesta. Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto pitää erittäin tärkeänä, että hallituksen esityksellä pyritään mahdollistamaan kannanhoidollinen metsästys osana suurpetokantojen hoitoa. Suurpetojen kannanhoidon kestävyden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että kantojen kehitykseen ja suurpetojen käyttäytymiseen voidaan vaikuttaa metsästyksellä.

Kannanhoidollisella metsästyksellä voidaan esimerkiksi vähentää suurpetojen tottumista ihmisiin ja niiden liikkumista lähellä ihmisasutusta. Suurpetokantojen kasvua on myös tarpeen voida rajoittaa, koska kertyneen kokemuksen ja myös tilastotietojen perusteella suurpetokannan tihentyessä myös erilaiset suurpetoihin liittyvät ongelmat lisääntyvät. Ongelmia ei pystytä hillitsemään riittävästi yksittäisiin suurpetoyksilöihin kohdennettavilla turvallisuus- tai vahinkoperusteisilla poikkeusluvilla tai poliisin määräyksillä. Tällä hetkellä vallitseva tilanne, jossa kannanhoidollinen metsästys ei ole mahdollista, olisi jatkuessaan täysin kestämaton.

Alueellinen riistaneuvosto kiinnittää huomiota esityksen sivulla 5 olevaan mainintaan, jossa todetaan, että: ”Aseiden käyttö taajamaolosuhteissa aiheuttaa merkittävän turvallisuusriskin.”. Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto näkee, että vaikka aseiden käyttö taajama olosuhteissa voi aiheuttaa merkittävän turvallisuusriskin, ei asia kuitenkaan ole niin yksiselitteinen, kuin esityksessä on todettu. Alueellinen riistaneuvosto esittää harkittavaksi, että kirjausta muutettaisiin esimerkiksi niin, että siinä todettaisiin, että aseiden käyttö taajamassa voi aiheuttaa merkittävän turvallisuusriskin. Perusteluina tälle muutosesitykselle on, että turvallisuusuhkaa aiheuttavia suurpetoja on jo jouduttu ja joudutaan tulevaisuudessakin karkottamaan ja myös tappamaan taajamissa. Yleensä tällaiset toimenpiteet toteutetaan poliisin johtamana poliisin virka-apupyynnöön perustuen tai poliisin toimenpiteenä. Toimenpiteitä joudutaan tekemään myös taajamaolosuhteissa, mutta toimenpiteet on suunniteltava ja toteutettava niin, että merkittävää turvallisuusriskiä ei aiheudu.

Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto pitää luonnosta hallituksen esitykseksi perusteellisena, kannattaa hallituksen esitystä ja sen tavoitteita, eikä sillä ole muilta osin huomautettavaa esityksen sisältöön.

Varsinais-Suomi

Varsinais-Suomen alueellinen riistaneuvosto kannatta lakimuutosesitystä. Varsinais-Suomen alueellinen riistaneuvosto pitää erinomaisen tärkeänä, että kannanhoidollinen suurpetojen metsästys voidaan käynnistää mahdollisimman nopeasti. Järjestelmällinen kannanhoidollinen pyynti on välttämätön toimenpide vahinkojen ja ongelmien hallitsemiseen samalla kuin taataan suurpetokantojen suotuisan suojelun tason ylläpitoa ja saavuttamista.